

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput tertium. Jesus de semine Jacobi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

præclaram Christi notationem animadverto. Nam cum R. Abraham Seba in Fasciculo myrrhae observaverit כִּיבֹב per cabalisticam artem Dei nomen הַיָּהוּה contine-
 re, שֵׁבֶט Interpretes Septuaginta exposuerunt ἀβραάμ, ut intelligeremus divinitatem pa-
 triter & humanitatem Messiae eodem commate significari. Principes Moab, quæ gens
 fuit idolorum cultui impense dedita, & hoc nomine in Libris sacris sæpe perstricta,
 simulacrorum cultores expriment, quorum superstitionem Christus Jesus emendavit
 & repressit, ut probabit quoque noster Parallelismus. Filios Seth intellige mortales
 omnes: à Setho enim ortus est Noë, humani generis reparator. Optime itaque ver-
 tit hanc clausulam Onkelos: וַיְשׁוּט בְּכָל-בְּנֵי אָנָשָׁא, *Et dominabitur omnium filiorum*

Isa. II. 1, 4, 10.

hominum: quod in Christum quam apte quadret, abunde discetur ex Parallelismo.
 Unum hic proferam Isaia testimonium, unde alteri huic Balaami lux & robur acce-
 det: *Et egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet & percutiet*
terram virga oris sui. Ergo veteres Judæorum Magistri Messiam hic à Balaamo fuisse
 prædictum bona fide fatentur, atque hoc oraculum præ cæteris admiratione dignum
 arbitrantur. Sic intellexit & interpretatus est Onkelos, sic Jonathan ben Uziel, sic
 & impius ille Bar-Cokeba, qui cum Messiam se ferret, temporibus Hadriani, id nomi-
 nis ex hoc Balaami vaticinio ascivit, ac si *Filium stelle* diceret, & in se oraculum hoc
 exitum habere jactavit: quod & R. Akibam, ab eo ita deceptum, ut apud ipsum
 armigeri munus obiverit, dicere consuevit legitur in Midrasch Threnorum, & in li-

Jad Chaz. libr.
de reg. cap. II.

bro Taanit Thalmudis Hierosolymitani, & apud Maimoniden in Jad Chazacah. Hic
 vero suam prædicti hujus interpretationem ita temperat in הַלְכוּת, sive *Sententiis*,
 ut partim ad Davidem, primum nempe Messiam; partim ad secundum, verumque
 Messiam spectare velit: atque hæc quidem ad Davidem: *Videbo eum, sed non modo.*
Orietur stella ex Jacob. Percutiet duces Moab. Et erit Idumæa possessio ejus: ista vero ad
 Messiam: *Intuebor illum, sed non prope. Consurget virga de Israël. Vastabitque omnes fi-*
lios Seth. Hereditas Seir cedet inimicis suis. Messia autem convenire ista: *Vastabitque*
omnes filios Seth; probat ex his Zacharia: *Et potestas ejus à mari usque ad mare*: quod
 ut hic totius orbis, ita illic omnium hominum significetur imperium. Eandem opi-
 nionem persecutus est R. Joseph Albo in libro Fundamentorum, quam & à Magistris
 suis accepisse se ait.

CAPUT IV.

Jesús de semine Judæ.

GEN. 49. 10. *Non auferetur sceptrum de*
Juda, & dux de femore ejus: donec veniat
qui mittendus est; & ipse erit expectatio gen-
tium.

MATTH. 1. 3, 16. *Judæa autem genuit*
Phares & Zaram de Thamar Jacob
autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua na-
tus est Jesus, qui vocatur Christus.

Luc. 3. 23, 34. *Et ipse Jesus erat incipiens*
quasi annorum triginta; ut putabatur, filius
Joseph qui fuit Phares, qui fuit
Judæ.

Ebr. 7. 14. *Manifestum est enim quod ex*
Juda ortus sit Dominus noster.

Apoc. 5. 5. *Et unus de Senioribus dixit*
mibi: Ne stoveris, ecce vicit Leo de tribu
Juda, radix David.

I. Defenditur & explicatur testimonium è Gen. 49. 10. II. Præcipue, ma-
 gisque recepta proponuntur nostrorum Interpretum super hoc loco sententiæ, &
 confutantur. Prima. III. Secunda. IV. Tertia. V. Quarta. VI. Quinta. VII.
 Proponitur deinde nostra, & argumentis confirmatur. VIII. Refelluntur
 argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IX. Secundum argumen-
 tum. X. Tertium argumentum. XI. Ad viam refutationi Judæorum ster-
 nendam ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum. XII. Refelluntur Ju-
 dei: XIII. ac ii primum qui Messiam hoc oraculo prædictum fatentur qui-

PROPOSITIO IX.

335

celare potero Abraham que gesturus sum, cum futurus sit in gentem magnam acrobustissimam, & benedicenda sint in illo omnes nationes terrarum. Gen. 22. 15, 18. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens Benedicentur in semine tuo omnes gentes terrarum.

seph, qui fuit Heli, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham. Gal. 3. 16. Abrahæ dicta sunt promissiones & semini ejus. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis; sed quasi in uno. Et semini tuo, qui est Christus.

CAPUT II.

Jesus de semine Isaaci.

GEN. 26. 2, 4. Apparuitque ei (Isaaco) Dominus, & ait Benedicentur in semine tuo omnes gentes terrarum.

MATTH. 1. 1, 2. Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Luc. 3. 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Joseph qui fuit Jacob, qui fuit Isaac.

CAPUT III.

Jesus de semine Jacobi.

GEN. 28. 12, 14. Viditque (Jacob) Dominum innixum scale, dicentem sibi; Benedicentur in te & in semine tuo cunctis tribus terrarum.

Num. 24. 15, 17. Dixit Balaam filius Beor Orietur stella ex Jacob, & consurgit virga de Israël: & percutiet duces Moab, vastabitque omnes filios Seth.

MATTH. 1. 1, 2. Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam & fratres ejus. Luc. 3. 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Joseph qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham.

I. **N**OBILE hoc Balaami prædictum nobis eripere contendunt Judæi recentiores, ac in primis R. Lipman in Libro Nitzachon, qui & totum *נצחון* exponendum censet. Unde cum juxta hanc interpretationem nec duces Moab interfecerit Jesus, nec vastaverit filios Seth, nec Idumæam possederit, nec Israëlitis opes ac robur à Jesu temporibus creverint, perperam hæc in Jesum conferri arbitratur. Grotius, qui pleraque Prophetarum de Christo oracula eruditus quidem & acutis interpretationibus, at non itidem veris labefactavit, Judæos illos novitios fere affectatur, atque hæc ad Davidem flectit, quod & antea fecisse Julianum Imperatorem notat Cyrillus. A Davide autem attritos esse Moabitas & Idumæos traditum est in libro secundo Samuelis, & ipsi Davidis Psalmi indicant. Mystice tamen ad Messiam hoc Balaami prædictum Grotius referri posse concedit. Nos hæc negamus sumi posse *נצחון*, sed tantum *נצחון* *מגדלן* *ישראל* interpretanda esse affirmamus, eoque sensu Christum Jesum notari. Nam quid hæc sibi volunt, si sumantur *נצחון*, Orietur stella ex Jacob? quid ista, Et consurgit virga de Israël? atque hæc, Vastabit omnes filios Seth? an universum genus humanum vastavit David? Grotium appello: an id facturus est Messias ille à Judæis expectatus? Lipmannum, gregalesque ipsius interrogo. Nam quod Sethum nescio quem Moabitarum regem comminiscitur Grotius, vel imaginariam quamdam urbem Moabitem R. Nathan, alique Rabini absurdissimas interpretationes excogitant, nonne fuit fatius apertis oculis lucem intueri, quam micare in tenebris? Hæc igitur, quæ mere metaphorica sunt, quæ eundem sit in reliquæ prædictionis expositione manifeste demonstrant. Stellam dicimus Jesu Christi symbolum esse, quem Solis iridem, & Lucis, & Ignis symbolis significari ostendemus infra in Parallelismo. Virga quoque appellatur, Ebraice *שבת*, hoc est *Sceptrum*: id regiam dignitatem ac potestatem signat, quam Jesu quoque convenire Parallelismus declarabit. At Septuaginta-Interpretes reddunt *ἀνθερον*: in quo

Defenditur testimonium Num. 24. 17.

Cyrill. libr. 3. contr. Julian. 2. Reg. 8. 2.

præclaram Christi notationem animadverto. Nam cum R. Abraham Seba in Fasciculo myrrha observaverit כִּיבֹב per cabalisticam artem Dei nomen הַיָּהוּה contine-
 re, שֵׁבֶט Interpres Septuaginta exposuerunt ἀβραάμ, ut intelligeremus divinitatem pa-
 riter & humanitatem Messiae eodem commate significari. Principes Moab, quæ gens
 fuit idolorum cultui impense dedita, & hoc nomine in Libris sacris sæpe perstricta,
 simulacrorum cultores expriment, quorum superstitionem Christus Jesus emendavit
 & repressit, ut probabit quoque noster Parallelismus. Filios Seth intellige mortales
 omnes: à Setho enim ortus est Noë, humani generis reparator. Optime itaque ver-
 tit hanc clausulam Onkelos: וַיְשׁוּט בְּכָל-בְּנֵי אָנָשָׁא, *Et dominabitur omnium filiorum*

Isa. II. 1, 4, 10.

hominum: quod in Christum quam apte quadret, abunde discetur ex Parallelismo.
 Unum hic proferam Isaia testimonium, unde alteri huic Balaami lux & robur acce-
 det: *Et egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet & percutiet*
terram virga oris sui. Ergo veteres Judæorum Magistri Messiam hic à Balaamo fuisse
 prædictum bona fide fatentur, atque hoc oraculum præ cæteris admiratione dignum
 arbitrantur. Sic intellexit & interpretatus est Onkelos, sic Jonathan ben Uziel, sic
 & impius ille Bar-Cokeba, qui cum Messiam se ferret, temporibus Hadriani, id nomi-
 nis ex hoc Balaami vaticinio ascivit, ac si *Filium stelle* diceret, & in se oraculum hoc
 exitum habere jactavit: quod & R. Akibam, ab eo ita deceptum, ut apud ipsum
 armigeri munus obiverit, dicere consuevit legitur in Midrasch Threnorum, & in li-

Jad Chaz. libr.
de reg. cap. II.

bro Taanit Thalmudis Hierosolymitani, & apud Maimoniden in Jad Chazacah. Hic
 vero suam prædicti hujus interpretationem ita temperat in הַלְכוּת, sive *Sententiis*,
 ut partim ad Davidem, primum nempe Messiam; partim ad secundum, verumque
 Messiam spectare velit: atque hæc quidem ad Davidem: *Videbo eum, sed non modo.*
Orietur stella ex Jacob. Percutiet duces Moab. Et erit Idumæa possessio ejus: ista vero ad
 Messiam: *Intuebor illum, sed non prope. Consurget virga de Israël. Vastabitque omnes fi-*
lios Seth. Hereditas Seir cedet inimicis suis. Messia autem convenire ista: *Vastabitque*
omnes filios Seth; probat ex his Zacharia: *Et potestas ejus à mari usque ad mare*: quod
 ut hic totius orbis, ita illic omnium hominum significetur imperium. Eandem opi-
 nionem persecutus est R. Joseph Albo in libro Fundamentorum, quam & à Magistris
 suis accepisse se ait.

CAPUT IV.

Jesús de semine Judæ.

GEN. 49. 10. *Non auferetur sceptrum de*
Juda, & dux de femore ejus: donec veniat
qui mittendus est; & ipse erit expectatio gen-
tium.

MATTH. 1. 3, 16. *Judæa autem genuit*
Phares & Zaram de Thamar Jacob
autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua na-
tus est Jesus, qui vocatur Christus.

Luc. 3. 23, 34. *Et ipse Jesus erat incipiens*
quasi annorum triginta; ut putabatur, filius
Joseph qui fuit Phares, qui fuit
Judæ.

Ebr. 7. 14. *Manifestum est enim quod ex*
Juda ortus sit Dominus noster.

Apoc. 5. 5. *Et unus de Senioribus dixit*
mibi: Ne stoveris, ecce vicit Leo de tribu
Juda, radix David.

I. Defenditur & explicatur testimonium è Gen. 49. 10. II. Præcipue, ma-
 gisque recepta proponuntur nostrorum Interpretum super hoc loco sententiæ, &
 confutantur. Prima. III. Secunda. IV. Tertia. V. Quarta. VI. Quinta. VII.
 Proponitur deinde nostra, & argumentis confirmatur. VIII. Refelluntur
 argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IX. Secundum argumen-
 tum. X. Tertium argumentum. XI. Ad viam refutationi Judæorum ster-
 nendam ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum. XII. Refelluntur Ju-
 dæi: XIII. ac ii primum qui Messiam hoc oraculo prædictum fatentur qui-